

Mily erős ez a lengeteg élet,
milyen ép, milyen szép, ahogy éled

Csúnyán csodamódra megállva
mosolyogj a kicsinyke világra.

HARAGVÓ KÖSZÖNTŐ A FECSKÉKHEZ

Megjöttetek végre
hetyke csavargók?
Ily későn soha még.
Nagy ravaszok vagytok
tudom én.
Szép kis társaság
tolvajok, plagizátorok.
A trillát koloratur énekesnőink
torkából loptátok
a frakkot meg
karmestereink
lobogó testéről
lestétek el.
Persze ilyen hiányos öltözetben
nem lehet elviselni
teleink zord hidegét.
Csakhogy a télnek vége már errefelé
szél csikland az ijedt kis levelek
rakott szoknyái közt
s a fiatalok újult erővel
csókolóznak úton, útfélen
ti meg valahol délen üdögéltek?
Divatját múlta tán
a tavalyi fészek?

nem elég komfortos?
Nem kellének a sárga szájú csipogó fiókák?
Szégyelljétek magatokat!

Jól van, no jól
csakhogyan ilt vagytok
zokon ne vegyétek zokszavaim
szálljatok le szívemre
forrjon forró torkotok éneke
szívemen itt
várnak a víg ereszek
cikázzatok mint a villám
és a szabad gondolat
suhanjatok
a szédület örvényei közt
biztos irammal
röptessetek új rajokat
a habzó kék levegőbe
tanítsatok meg minket
nehezen repülőket
csapongva repülni

Csak vigyázzatok
ki ne ejtsétek szárnyatok alól
a karmesteri pálcát
mikor beintitek
a tavasz első
vidám ütemét.